

mere naar det har henstaaet i nogen Tid med Vandet. Dette Legeme har, ligesom Platinilterne og fiintfordeelt Platin, den Egenskab at bestemme Brinten og Ilten til Forening; og ligesom visse andre Platinforbindelser formaaer den at foranledige Viinaanden til en Forbrænding, der efter Omstændighederne enten er hurtig eller langsom, og i sidste Tilfælde at danne Ædikesyre. Har man truffet vel de behørigte Omstændigheder ved Tillavningen, antændes denne Forbindelse endog ved den blotte Opvarming, uden Luftens Adgang, med en svag Explosion og stærk Gnistren. Det samme skeer naar den bringer Viinaand i Brand. Ved Henstand tabes for en Deel denne Egenskab. Ved at afbrænde for sig giver det Kulsyre, lidt Ildluft, og en ringe Mængde af en Fugtighed, der gjerne indeholder Ædikesyre. Vor Platinforbindelse bestemmer ikke Æther, Steenolie, eller Terpentiniolie til at brænde. Viinaand med Kali bestemmer den lettere, Viinaand med Syre vanskeligere til at brænde, end dette skeer ved reen Viinaand.

Ved sine Opdagelser over Xantogensyren og Xantogenolien havde samme Forfatter gjort os bekjendt med en ny Classe af Svovelforbindelser. Han ventede allerede medens han bearbejdede denne Opdagelse, at finde lignende Sammensætninger i Naturen. Denne Forventning er heller ikke bleven skuffet; Forf. har fundet at den Olie man ved Overdampning (Destillation) kan udskille af *Asa foetida* er en saadan Forbindelse. Naar den drives gjennem et glödende Porcelainrör, giver det Kul, Svovelfrinte og Kulbrinte. Med Kaliær giver den en Blanding af Svovelfkaliær, Kul, og Brindluft, blandet med lidt Kulbrinte. Svovelets Mængde i denne Olie anslaaer han efter nogle foreløbige Forsög til een Femtedeel. Mængden af Brindt bestemmer han paa en nye, meget beqvem Maade, ved at udsætte Oliens

Dampe i stærk Hede for Indvirkningen af Kobberets Forchlorid, hvorved Brinten med Chloret danner Chlorbrinte (Saltsyreluft). Man kan snart vente en udförlig Afhandling over denne og beslægtede Gjenstande.

Professor *Örsted*, Ridder og Dannebrogsmænd, har forelagt Selskabet en Afhandling over de Forsög, der endnu fortjente at udföres over Legemernes Sammentrykkelighed. Han gik ud fra de Forsög han allerede tidligere havde forelagt Selskabet over Vandets og Luftarternes Sammentrykning, og som i det sidste Bind af Selskabets Skrifter ere bekjendtgjorte. Han viiste at alle de Forsög, man hidindtil har haft over Vandets Sammentrykning ved store Kræfter indeholde en eller anden Kilde til betydelige Feil, og at man ved at benytte vore nærværende Kundskaber kunde undgaae disse. Han gjorde opmærksom paa Vigtigheden af at faae nöie bestemt Qviksölvets, Viinaandens, Ætherens, Saltoplösningernes og flere Vædskers Sammentrykkelighed, at sammenligne denne ved forskjellige Varmegrader; at prøve Spændkraften af Luftarter, der staae i Beröring med den Vædske, hvoraf de ved Sammentrykning og Afkjölning have udviklet sig, o. s. v. og at disse Forsög maa frembyde en riig Höst af Erfaringer, der sikkert vil kaste noget Lys over Varmens Forhold til Rumopfyldningen. Selskabet tillod efter disse Forslag at Forsögene maatte udföres paa dets Bekostning *).

*) Et stort Antal af disse Forsög ere udförte siden Selskabets Vintermöders Slutning. Vandets Sammentrykning er prøvet indtil 68 Atmosphærer, Qviksölvets, Ætherens, Viinaandens Svovelkulstoffets, Saltoplösningernes Sammentrykkelighed er forsögt; Glassets ligesaa. Der er viist at Vandets Sammentrykning, endog med 45 Atmosphæres Kraft ikke frembringer Varme. Forsögene fortsættes.